

Folkemødet er også en legeplads

Amalie holder balancen på bjælken på legepladsen. Legepladsen er ny, helt ny. Omkring hende leger alle de andre børn. Legene eksisterer ved siden af hinanden og inde i hinanden. De er små systemer af fantasi. Legepladsen er rammen, en slags infrastruktur for aktiviteterne. Amalie er med i en omgang tagfat. Det er Rasmus, der er den, han løber hujende rundt efter dem. Børnenes hud er fugtig af sved. Det perler på hinden af solcreme.

Amalie kan huske da de rev delene af den gamle legeplads ned. De voksne og deres maskiner. Den gule arm på minigraveren, der lagde det gamle klatrestativ ned. Lyden af træ, der giver efter, den tørre lyd af noget, der splintres. Så hullerne til de nye redskaber. Forventningen, den ustyrlige, mens alt det nye blev pakket ud og monteret. Ham den sjove, der ikke opførte sig som de andre voksne. Han kom fra kommunen sagde han. Amalie ved selvfølgelig ikke, hvad kommunen er.

Endnu forstår hun ikke, hvad hun er en del af.

Det er der mange, der ikke gør.

De ser det ikke.

Det system, der løber igennem de ting, der omgiver os i vores dagligdag.

Nu er der børnelarm i stedet for maskinlarm.

Amalie kan huske da de, pædagogerne, fortalte dem, at de ville få en ny legeplads. Sådanne ting sætter sig i hukommelsen når man er 5. Så falder Amalie ud af legen. Hendes bedste veninde har fået fat i en trækvogn, og nu skiftes de til at give hinanden en tur.

Legepladsen var engang en ide.

En ide hos en voksen.

Så blev ideen overleveret og vedtaget og blev til en plan.

Så blev materiale og arbejde bestilt.

Bornholms Regionskommune er et stort system. Også for ideer om børn og legepladser.

Amalie er borgeren. Borgeren trækker sin bedste veninde rundt i trækvogn. Det er på Bornholm. Det er en ø og en kommune.

Legepladsen er en lille del af det store hele.

Amalie og hendes veninder sætter trækvognen fra sig. De gemmer sig bag en bærbusk. Nu taler de om noget hemmeligt. Det skal der også være plads til. Legepladsen er lavet sådan, at børnene også kan være sig selv.

Systemet er der for at give plads til leg. Plads til at leve.

Det er ikke ideen, at systemet skal dominere. Det skal udfordre og indbyde. Ikke bestemme.

Amalie og hendes veninde kommer frem fra deres skjul. Nu er der frugt, brød og vand. De synger fordi der er fødselsdag. De får frugtspyd og popcorn.

Amalies far pakker Amalies ting i en pose. Resten af familien venter udenfor i bilen. De skal tværs over øen nu. Imens moren kører, peger faren alt muligt ud. Igennem den svale Nordskov. Igennem Hasle for hyggens skyld. Fælleden og havnebadet. Nedkørslen til Vang og igennem Slotslyngen. Så parkeringspladsen på marken udenfor Sandvig. Der begynder Folkemødet. Parkeringspladserne er et system. Elnettet er et system.

Udvidet.

Under dem ligger fiberringen og fibernet til Folkemødet.

Udvidet.

Over dem hænger telefonnettet. Hvis man da kan sige hænger om noget man egentlig ikke kan se.

Udvidet.

Folkemødet er et virvar af mennesker. Men ligesom på legepladsen er deres aktiviteter indrammet af et system. Amalie får en is fra en fryser, der er tilsluttet et stik, der kun er der under Folkemødet. Faren hører et oplæg om vedvarende energi. Lyden er forstærket og scenen er oplyst. Tidspunktet er fastsat i programmet. Alle går faktisk rundt i mellem hinanden med en plan.

Planen kommer fra sekretariatet.

En avis og en app.

Altsammen en del af Bornholms Regionskommune.

Om aftenen er Amalie træt. Hun sidder på et tæppe sammen med sin søster.

Allinge er oplyst.

De møder søsterens klasselærer. Hun er der med sine egne børn.

De har spist aftensmad fra Højskolernes stand. Hver stand er et slags knudepunkt. Hvis Amalie kunne gennemskue folkemødet, ville hun måske sammenligne standen med sandkassen hjemme i børnehaven.

Alt det arbejde, der er gået forud.

Hendes far stryger hendes pandehår væk fra øjnene.

De skal snart hjem.

Hendes mor kommer med kaffe.

De er en familie på øen.

Fjernvarme. Elnet. Vejnet. Skolesystemet.

Listen er meget, meget lang.

Alt sammen ligger det oven i hinanden.

Som legene på legepladsen.